

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1546/2025
21.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Стефана Јевтића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Јевтића - адвоката Немање Јарића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу 1К-33/24 од 19.06.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 454/25 од 14.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Јевтића - адвоката Немање Јарића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу 1К-33/24 од 19.06.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 454/25 од 14.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу 1К-33/24 од 19.06.2025. године, између осталих, окривљени Стефан Јевтић је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 7 (седам) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 25.04.2024. године (погрешно означено у изреци пресуде од 25.04.2025. године) па надаље. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, а како је то ближе означено у изреци пресуде.

Истом пресудом од окривљеног Стефана Јевтића је одузета имовинска корист и то износ од 4.000,00 динара, с тим што се од окривљеног одузима новац у укупном износу од 3.440,00 динара који је од истог одузет по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац број 24441/24 од 25.04.2024. године, док је окривљени обавезан да на име разлике стечене имовинске користи уплати Вишем суду у Крагујевцу износ од 560,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка Вишем

јавном тужилаштву у Крагујевцу и Вишем суду у Крагујевцу, као и да накнади паушал Вишем суду у Крагујевцу, а како је то ближе означено у изреци пресуде.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу 1К-33/24 од 04.07.2025. године исправљена је по службеној дужности пресуда Вишег суда у Крагујевцу 1К-33/24 од 19.06.2025. године и то на страни 2 изреке у последњем пасусу у петом реду уместо „3,47 грама“ треба да стоји „3,77 грама“, на страни 3 изреке под II у једанаестом реду уместо речи „од“ треба да стоји „код“, на страни 4 изреке у другом пасусу уместо „члан 246а став 6“ треба да стоји „члан 246а став 5“, у четвртном пасусу у деветом реду уместо „61.685,00 динара“ треба да стоји „95.513,70 динара“, те на страни 24 образложења у другом пасусу у деветнаестом реду уместо „3,47 грама“ треба да стоји „3,77 грама“ и на страни 27 у последњем пасусу у трећем реду уместо „45.134,89 динара“ треба да стоји „41.588,89 динара“ и у четвртном реду уместо „34.940,11 динара“ треба да стоји „38.042,89 динара“, док се у истом реду брише реч „два“ и у петом реду уместо речи „износе од по“ треба да стоји „износ од“, док у преосталом делу пресуда Вишег суда у Крагујевцу 1К-33/24 од 19.06.2025. године остаје неизмењена.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу 1К-33/24 од 05.12.2025. године исправљена је по службеној дужности пресуда Вишег суда у Крагујевцу 1К-33/24 од 19.06.2025. године, која је исправљена решењем Вишег суда у Крагујевцу 1К-33/24 од 04.07.2025. године, а која је у осуђујућем делу потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 454/25 од 14.10.2025. године и то на трећој страни изреке пресуде у претпоследњем пасусу у четвртном реду у погледу урачунавања времена проведеног у притвору окривљеног Стефана Јевтића тако да уместо „рачуна од 25.04.2025. године“ треба да стоји „рачуна од 25.04.2024. године“, док у преосталом делу пресуда Вишег суда у Крагујевцу 1К-33/24 од 19.06.2025. године остаје неизмењена.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 454/25 од 14.10.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу, окривљеног Стефана Јевтића и његових бранилаца, као и жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Вишег суда у Крагујевцу 1К-33/24 од 19.06.2025. године потврђена, осим у делу одлуке о трошковима кривичног поступка окривљеног АА, а у ком делу је уважена жалба браниоца окривљеног АА и у том делу пресуда укинута и упућена првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Стефана Јевтића - адвокат Немања Јарић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи првостепену и другостепену одлуку тако што ће окривљеног ослободити оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет или тако што ће према окривљеном одбити оптужбу или да укине у целини првостепену и другостепену одлуку и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она тачно и конкретно састоји.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног Стефана Јевтића као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, цитирајући законски текст исте и означавајући као незаконит доказ на којем је по браниоцу заснована побијана осуђујућа пресуда исказ сведока ББ. Међутим, бранилац својим наводима, по налажењу Врховног суда, не оспорава законитост исказа сведока ББ, будући да не указује супротно којој законској одредби је наведени исказ прибављен и изведен, већ фактички само оспорава његову доказну снагу и оцену суда о прихватљивости овог доказа, те у вези са тим и правилност утврђеног чињеничног стања, дајући при томе сопствену анализу и оцену исказа сведока ББ и осталих изведених доказа и износећи сопствени чињенични закључак да нема ниједног доказа да је окривљени Стефан Јевтић критичног дана продао опојну дрогу окривљеном АА и за то добио новац, због чега је окривљеног Стефана Јевтића требало ослободити од оптужбе за предметно кривично дело.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 438. став 2. тачка 1. ЗКП), док суштински својим наводима оспорава доказну снагу исказа сведока ББ и оцену суда о прихватљивости овог доказа, те у вези са тим правилност утврђеног чињеничног стања, уз изношење сопствених закључака и тврдњи, а што све не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, Врховни суд је захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним и у делу у којем бранилац само паушално наводи да су нижестепене пресуде незаконито засноване на исказима инспектора ОКП Групе за борбу против дрога. Ово имајући у виду да бранилац окривљеног у поднетом захтеву уопште не наводи имена и презимена наведених полицијских инспектора чији искази су по њему незаконити, односно не прецизира исказ ког тачно и конкретно сведока - полицијског инспектора од више испитаних је по њему незаконит, не указујући при томе ни противно којој законској одредби су наведени искази прибављени и изведени, па стога како није конкретно и прецизно опредељено исказ ког сведока – полицијског инспектора од више њих је обухваћен битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и да је првостепени суд неправилно одбио као сувишан доказни предлог одбране да суд у присуству сведока ББ изађе на лице места како би сведок могла да одреди своју тачну локацију са које је посматрала окривљене и њихов сусрет, као и локацију где су се окривљени налазили, а такође и доказни предлог да изврши увид у фотографије које је одбрана сачинила, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 395. ЗКП.

Имајући у виду да повреда одредбе члана 395. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Јевтића - адвоката Немање Јарића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић